

प्रौत्सर्गिक त्रि० उत्सर्गं सामान्यविधिमर्हति षज् । सामान्यविधियोग्यं स्त्रियां ङीप् । [फज् । उत्सर्गेर्गीतापत्ये ।

औत्सायन पुंस्त्री उत्स ऋषिभेदस्तस्य गोत्रापत्यम् अत्रा० औत्सुक्य न० उत्सुकस्य भावः घञ् । उत्कृष्टायाम् ।

“औत्सुक्येन कृतवरा सहभया व्यावर्त्तमाना स्त्रिया” रत्नावली “तमाहितौत्सुक्यमदर्शनेन” रघुः । “रथ-चरणसमाह्वसावदौतसुक्यमुच्चा” माधः “इत्यौत्सुक्यादपरि गणयन् गुह्यकस्तं यथाचे” मेघ० । तच्च अलङ्कारोक्त व्यभिचारिभावभेदः सा० द० निर्वेदावेत्येताद्युपक्रमे “औत्सुक्योन्मादशङ्का” इत्युक्त्वा “इष्टानवाप्तेरौत्सुक्यं कालक्षेपासहिष्णुता” लक्षितम् । २ इच्छामात्रे च । “औत्सुक्य-निवृत्त्यर्थं यथा क्रियासु प्रवर्त्तते लोकाः” सा० का० । “औत्सुक्यमिच्छा सा च इष्ट्यनाशप्राप्तौ निवर्त्तते इष्ट्य-माणस्य स्वार्थं इष्टलक्षणत्वात् फलस्य” त० कौ० । “मनो-यस्येन्द्रियस्येह विषयान् याति सेवितम् । तस्यौत्सुक्यं संभवति प्रवृत्तिश्चोपजायते” भा० व० ११४ श्लो० ।

औदक त्रि० उदकेन पूर्णं गृह्णाति उदकस्येदं वा अण् । उदकपूर्णकुम्भापाह्ने “अपरेणाग्निमौदकोऽनुसंभ्रज्य पा-णिपाहं मूर्ध्नि देयेऽवसिञ्चति” गोभिलः । “औदको गृ-हीतोदकशः” सं० त० रघु० । उदकसम्बन्धिनि । “औद-केनैव विधिना निर्वमेत् दक्षिणासुखः” मनुः । उदके भवः अण् । १ जलभवे च । “यानि चैवं प्रकाराणि स्थलजान्यौ-दकानि च” “स्थलजौदकशकानि पुष्पमूलफलानि च” मनुः औदकि पुंस्त्री “उदक् उदक (संज्ञायाम्)” पा० ग० बाह्वा० अपत्ये इज् । उदकनामधेरेपत्ये ततः स्वार्थे दामन्या० ङ । औदकीय तत्पार्थे । एवम् औदङ्गि औदङ्गीय इत्यपि उदङ्गापत्ये पुंस्त्री । [स्थापत्ये ।

औदज्ञायनि पुंस्त्री उदञ्चस्पर्शेपत्यं तिका० फिज् । उदञ्च औदञ्चन त्रि० उदञ्चते उत्क्षिप्य भ्रियतेऽस्मिन् उदञ्चनोजला-धारः मणिकस्येदम् अण् । मणिकस्थिते जलादौ (जालारजल) “एनां (शफरीम्) तत आदाय न्यधादौ-दञ्चनोदके” भाग० ८, १४, १५ । “औदञ्चनोदके मणिकस्यजले” श्रीधरः उदञ्चनस्य सन्निकटदेशादि अरीहणादि० वुज् । औदञ्चनक मणिकस्य सन्निकट-देशादौ त्रि० । [नामकधेरेपत्ये ।

औदञ्चवि पुंस्त्री उदञ्चोरपत्यं बाह्वा० इज् । उदञ्च-औदञ्चि पुंस्त्री उदञ्चापत्यम् इज् । उदञ्चापत्ये ततः यूनि फिज् पैला० तस्य लुक् । २ तदीययुवापत्येऽपि ।

औदनिक त्रि० औदनाय प्रभवति संतापा० ठञ् । औदन-निष्पादनाय समर्थे रूपकारे ।

औदन्य पु० उदन्यायुक्ते ऋषौ भवः अण् । पिपासायुक्ते ऋषिभवे सुगुहमे ऋषौ । “एतां ह वै सुगुहम औदन्यः ब्रह्माहत्यायै प्रायश्चित्तिं विदाञ्चकार” यत० ब्रा० २३, २, ५, ६ । तस्यापत्ये तु इज् । औदन्य इत्येव तत्पार्थे ततः युवप्रत्ययस्य फिज् पैला० लुक् । तदीययुवापत्ये च ।

औदपान त्रि० उदपानादागतः शुद्धिका० अण् । आय-स्थानरूपोदपानादागते १ राजपाह्नकरादौ । उदपाने भवः पलद्या० अण् । २ उदपाननामपानभवे करादौ त्रि० । उदपाने जलाधारस्थानभेदे भवः उत्सा० अज् । ३ उदपानभवे त्रि० । स्त्रियां सर्वत्र ङीप् ।

औदभृज्जि पुंस्त्री उदभृज्जस्थापत्यम् इज् । उदभृज्जस्थापत्ये ततोयुवप्रत्ययस्य पैलादि० लुक् । २ तदीययुवापत्ये च । एवं औदमज्जि औदमेधि औदम्रजि औदशुजि इत्येतेऽपि शब्दाः तत्तदपत्ये तत्तदयुवापत्ये च । [सम्बन्धिनि ।

औदमेधीय त्रि० उदमेधेरिदम् रैवतिकादि० ङ । औदमेधि औदमेयि पुंस्त्री उदमेयस्थापत्यम् इज् । उदमेयस्थापत्ये ततः मनुष्यजातित्वात् स्त्रियां ङीप् । [स्त्रियां ङीप् ।

औदयिक त्रि० उदये लग्नकाले भवः ठञ् । लग्नकालभवे औदरिक त्रि० उदरे प्रसितः ठक् । आद्यूने, (पेयक) उदरमात्रपूरणामेकके । “ऐन्दुर्यवनं रौद्रं च शूर चगुहमसूयकम् । एकाग्निमौदरिकमासुरं सत्वमी-दृशम्” सुश्रुते तस्यासुरसत्वत्वमुक्तम् । अमरे विजिगीषा-विवर्जितस्य तथात्वमुक्तम् । विजिगीषा च विमानेच्छा सा च खोदरपूरणासक्ततया निन्देच्छा तस्याः त्याग एवास्य प्रवृत्तिः । “सर्वमेवौदरिकस्याभ्यवहार्याय कल्पते” नाट०

औदर्य त्रि० उदरे भवः यत् उदर्यः ततः स्वार्थे अण् । उदरभवेऽनलादौ । २ अर्धन्तरप्रविष्टे च । “स त्वया-राधितः शुक्लोवितन्वन् मामक ययः । केसा ते हृद-यग्रन्थिमौदर्यो ब्रह्माभवनः” भाग० ३, २४, ५ ।

औदल त्रि० चिकित्तागलवकालवधमनुतनुकुडिलानां वंशा-मित्तदेवरातौदलेति” आ० औ० १२, १४, २, उक्ते चिकि-तादीनां वृक्षां प्रवरर्षिभेदे ।

औदवापि पुंस्त्री उदवापस्थापत्यम् इज् । उदवापापत्ये स्त्रियां ङीप् । तस्येदं रैवतिका० ङ । औदवापोय तत् सम्बन्धिनि त्रि० ।

औदवाहि पु० उदवाहस्थापत्यम् इज् । अग्रेदिनाम्